

களஞ்சியம்
Peer-reviewed · Open access · Google Scholar
Crossref DOI · SJIF Impact Factor 3.5 · Quarterly
Online@: ngmtamil.in
DOI: 10.63300/kalanjiyam.v12i03.1

ARTICLES

பஞ்சபட்சி சாஸ்திரத்தில் ஆந்தையின் இடமும் தமிழர்
இரவுசார்நம்பிக்கைகளும் — ஓர் ஒப்பீட்டுப் பண்பாட்டு
ஆய்வு

The Place of the Owl in Pancha Pakshi Shastra and Tamil Beliefs about the Night — A
Comparative Cultural Study

Padma S.^{1,*iD}, Sakthimurugan C.^{2iD}, Srinivasan V.C.^{3iD}

¹ Principal, Nandha College of Education, Erode – 52

² Assistant Professor, Department of Tamil, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode – 638 052

³ Administrative Officer, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode

*Corresponding author: Padma S., padma.haris@gmail.com

ORCID iD: Padma S. <https://orcid.org/0000-0001-8369-1246> · Sakthimurugan C. <https://orcid.org/0009-0000-1996-2099> · Srinivasan V.C. <https://orcid.org/0009-0008-9926-7982>

ARTICLE INFO

Article history

Received: 20 October 2026
Published: 23 October 2026

Peer review

Double-blind peer review

Keywords

Pancha Pakshi Shastra
owl
koogai (eagle-owl)
concept of night
omens
folkloristics
comparative cultural study
Tamil belief tradition

ABSTRACT

Pancha Pakshi Shastra sees the owl as one of five birds of equal power, a symbol whose strength rises and falls with the cycle of time; Tamil folk traditions, however, mostly treat the same owl as a sign of ill omen, of impending death and of darkness. This contradiction is the central question of the article. The shastra links the owl's nature to time and judges it neutrally; oral tradition links it to the night and speaks of it in the language of fear.

The study explains the birth stars assigned to the owl in Pancha Pakshi texts, its five activity states (eating, walking, ruling, sleeping and dying: oon, nadai, arasu, thuyil, saavu) and its day and night yama tables. It compares these with literary evidence such as the Thirukkural, with proverbs and omen beliefs, and with customs found widely in the Kongu region, southern Tamil Nadu, the Kaveri delta and northern Tamil Nadu.

Both traditions agree on the basic idea that “the owl is strong at night”, but differ in the value they give to that strength. In the shastra the night is a unit of time; in folk tradition it is a space of fear. The article also shows that urbanisation, print and online astrology media, and environmental awareness are reshaping these interpretations today.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பஞ்சபட்சி சாஸ்திரம் ஆந்தையை ஐந்து சம ஆற்றல் கொண்ட பறவைகளில் ஒன்றாக, காலச் சுழற்சியில் வலிமை ஏறி இறங்கும் ஒரு குறியீடாகக் காண்கிறது; ஆனால் தமிழ் நாட்டுப்புற வழக்காறுகள் அதே ஆந்தையைப் பெரும்பாலும் அமங்கலம், மரணமுன்னறிவிப்பு, இருள் ஆகியவற்றின் அடையாளமாகக் காண்கின்றன. இந்த முரணை இக்கட்டுரையின் மையக் கேள்வி. சாஸ்திரம் ஆந்தையின் இயல்பை நேரத்தோடு இணைத்து நடுநிலையாக மதிப்பிடுகிறது; வாய்மொழி மரபு அதை இரவோடு இணைத்து அச்சத்தின் மொழியில் பேசுகிறது.

இவ்வாய்வு பஞ்சபட்சி நூல்களில் ஆந்தைக்குரிய பிறப்பு நட்சத்திரங்கள், ஐந்தொழில் நிலைகள் (ஊண், நடை, அரசு, துயில், சாவு), பகல்-இரவு யாம அட்டவணைகள் ஆகியவற்றை விளக்குகிறது. அதனுடன் திருக்குறள் முதலிய இலக்கியச் சான்றுகள், பழமொழிகள், சகுன நம்பிக்கைகள், கொங்கு, தென்தமிழகம், காவிரிப் படுகை, வடதமிழகம் ஆகிய வட்டாரங்களில் பரவலாகக் காணப்படும் வழக்காறுகள் ஆகியவற்றை ஒப்பிடுகிறது.

முடிவாக, இரு மரபுகளும் "ஆந்தை இரவில் வலியது" என்ற அடிப்படைக் கருத்தில் ஒன்றுபடுகின்றன; ஆனால் அந்த வலிமைக்கு அளிக்கும் மதிப்பில் வேறுபடுகின்றன. சாஸ்திரத்தில் இரவு ஒரு கால அலகு; நாட்டுப்புற மரபில் இரவு ஓர் அச்ச வெளி. நகரமயமாக்கம், அச்ச மற்றும் இணைய ஜோதிட ஊடகங்கள், சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வு ஆகியவை இவ்விளக்கங்களை இன்று மாற்றி அமைத்து வருகின்றன என்பதையும் கட்டுரை சுட்டுகிறது.

திறவுச் சொற்கள்: பஞ்சபட்சி சாஸ்திரம்; ஆந்தை; கூகை; இரவுக் கருத்தாக்கம்; சகுனம்; நாட்டார் வழக்காற்றியல்; ஒப்பீட்டுப் பண்பாட்டு ஆய்வு; தமிழர் நம்பிக்கை மரபு

How to cite this article: S., P., C., S., & V.C., S. (2026). The Place of the Owl in Pancha Pakshi Shastra and Tamil Beliefs about the Night — A Comparative Cultural Study. *KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies*, 12(03), 1–29. <https://doi.org/10.63300/kalanjiyam.v12i03.1>

Copyright and licence: © 2026 The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

1. முன்னுரை

தமிழர் பண்பாட்டில் பறவைகள் வெறும் உயிரினங்கள் அல்ல; அவை நேரத்தை அளக்கும் கருவிகளாகவும், நன்மை தீமையை முன்னறிவிக்கும் அடையாளங்களாகவும், மனித இயல்பை விளக்கும் உவமைகளாகவும் செயல்பட்டுள்ளன. காகம் விருந்தினர் வருகையையும், கோழி விடியலையும், மயில் மழையையும் சுட்டுவதாகக் கருதப்பட்டன. இவ்வரிசையில் ஆந்தை தனித்து நிற்கிறது; ஏனெனில் அது பகலின் பறவை அல்ல, இரவின் பறவை.

இரவு மனித அனுபவத்தில் எப்போதும் இரட்டை முகம் கொண்டது. அது ஓய்வின் காலமும் ஆகும், அச்சத்தின் காலமும் ஆகும். இரவில் விழித்திருக்கும் ஒரு பறவை, மனிதர் உறங்கும்போது செயல்படும் ஓர் உயிர், இயல்பாகவே மர்மத்தையும் ஐயத்தையும் ஈர்க்கிறது. ஆந்தையைச் சுற்றிய தமிழர் நம்பிக்கைகள் இந்த இரவுக் கருத்தாக்கத்தின் வழியாகவே உருவாகியுள்ளன.

அதே வேளையில், தமிழ்நாட்டின் சித்தர் மரபோடு தொடர்புபடுத்தப்படும் பஞ்சபட்சி சாஸ்திரம் ஆந்தையை முற்றிலும் வேறொரு கோணத்தில் காண்கிறது. அங்கு ஆந்தை அச்சத்தின் சின்னம் அல்ல; அது ஐந்து பறவைகளுள் ஒன்று, குறிப்பிட்ட நட்சத்திரங்களில் பிறந்தவர்களின் பட்சி, குறிப்பிட்ட நேரங்களில் அரசாளும் ஆற்றல் கொண்டது. இவ்விரு பார்வைகளுக்கும் இடையிலான உறவை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் பணி.

1.1 ஆய்வுச் சிக்கல்

ஒரே பறவை, ஒரே பண்பாட்டுக்குள், இருவேறு மதிப்பீடுகளைப் பெறுவது ஏன் என்பதே அடிப்படைச் சிக்கல். சாஸ்திர நூல்கள் ஆந்தையை நடுநிலையான கால அலகாகக் காண்கின்றன. நாட்டுப்புற மரபு அதைப் பெரும்பாலும் எதிர்மறையான

சகுனமாகக் காண்கிறது. இவை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பற்றவையா, அல்லது ஒரே இரவுக் கருத்தாக்கத்தின் இரு வெளிப்பாடுகளா என்பதை இவ்வாய்வு கேட்கிறது.

1.2 ஆய்வு நோக்கங்கள்

1. பஞ்சபட்சி சாஸ்திரத்தில் ஆந்தைக்கு வழங்கப்படும் நிலைகளை (பிறப்பு நட்சத்திரம், பக்ஷம், ஐந்தொழில், யாம அமைப்பு) தொகுத்து விளக்குதல்.
2. இலக்கியம், பழமொழிகள், நாட்டுப்புறக் கதைகள், சகுன நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றில் ஆந்தை பற்றிய படிமங்களை அடையாளம் காணுதல்.
3. தமிழகத்தின் வெவ்வேறு வட்டாரங்களில் ஆந்தை நம்பிக்கைகள் எவ்வாறு வேறுபடுகின்றன என்பதைச் சுட்டுதல்.
4. சாஸ்திர விளக்கமும் வாய்மொழி மரபும் ஒத்துப்போகும் இடங்களையும் வேறுபடும் இடங்களையும் ஒப்பிட்டு மதிப்பிடுதல்.
5. நவீன காலத்தில் இம்மரபு விளக்கங்கள் அடையும் மாற்றங்களைப் பதிவு செய்தல்.

1.3 ஆய்வு முறை

இவ்வாய்வு விளக்க முறை, பகுப்பாய்வு முறை, ஒப்பீட்டு முறை ஆகிய மூன்றையும் இணைத்துப் பயன்படுத்துகிறது. முதன்மைச் சான்றுகளாகத் தமிழில் அச்சில் வெளிவந்துள்ள பஞ்சபட்சி சாஸ்திர நூல்களும் உரைகளும் கொள்ளப்படுகின்றன. இரண்டாம் நிலைச் சான்றுகளாக நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுகள், பழமொழித் தொகுப்புகள், இலக்கியச் சான்றுகள் பயன்படுகின்றன.

கோட்பாட்டு அடிப்படையாக, நாட்டார் வழக்காற்றியலில் "பெருமரபு-சிறுமரபு" (Great Tradition – Little Tradition) என்ற ராபர்ட் ரெட்ஃபீல்டின் கருத்தாக்கமும், குறியீட்டு மானிடவியலின் "எல்லைநிலை" (liminality) கருத்தும் துணையாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. எழுத்துவழி சாஸ்திரம் பெருமரபின் பகுதியாகவும், வாய்மொழி நம்பிக்கை சிறுமரபின் பகுதியாகவும் இங்கு அணுகப்படுகின்றன.

2. பஞ்சபட்சி மரபில் ஆந்தை

பஞ்சபட்சி சாஸ்திரத்தில் ஆந்தை ஐந்து பறவைகளில் இரண்டாவது இடத்தில் வைக்கப்படுகிறது; அது தாழ்ந்த பறவையாகவோ அமங்கலப் பறவையாகவோ வகைப்படுத்தப்படவில்லை. இதுவே நாட்டுப்புற மரபிலிருந்து சாஸ்திரத்தைப் பிரிக்கும் முதல் வேறுபாடு.

2.1 பஞ்சபட்சி சாஸ்திரம்: ஓர் அறிமுகம்

பஞ்சபட்சி என்பது ஐந்து பறவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு கால நிர்ணய முறை. வல்லூறு, ஆந்தை, காகம், கோழி, மயில் ஆகியவை அந்த ஐந்து பறவைகள். ஒருவரின் பிறப்பு நட்சத்திரமும், பிறந்த பக்ஷமும் (வளர்பிறை / தேய்பிறை) அவருக்குரிய பட்சியைத் தீர்மானிக்கின்றன. அதன்பின் அந்தப் பட்சி ஒவ்வொரு

நாளின் ஒவ்வொரு யாமத்திலும் எந்தத் தொழிலில் இருக்கிறது என்பதைக் கொண்டு செயல்களுக்கு உகந்த நேரம் கணிக்கப்படுகிறது.

இம்முறை பெரும்பாலும் அகத்தியர், போகர் முதலிய சித்தர்களின் பெயரோடு இணைத்து வழங்கப்படுகிறது. இது வடமொழி ஜோதிட நூல்களில் பரவலாகக் காணப்படாத, தமிழ் மண்ணுக்கே உரிய ஒரு மரபாகக் கருதப்படுகிறது. இதன் வரலாற்றுக் காலம் துல்லியமாக நிறுவப்படவில்லை; ஓலைச்சுவடிகள் வழியாகவும், பின்னர் இருபதாம் நூற்றாண்டு அச்சப் பதிப்புகள் வழியாகவும் இது பரவியது.

2.2 ஆந்தைக்குரிய பிறப்பு நட்சத்திரங்கள்

பரவலாக ஏற்கப்பட்ட அமைப்பில், வளர்பிறையில் பிறந்தவர்களுக்கும் தேய்பிறையில் பிறந்தவர்களுக்கும் பறவை வரிசை எதிர்த்திசையில் அமைகிறது. ஆந்தை இருபகூடங்களிலும் இடம்பெறுகிறது; ஆனால் வெவ்வேறு நட்சத்திரக் குழுக்களுக்கு.

பட்சி	வளர்பிறை (சுக்கில பகூடம்) நட்சத்திரங்கள்	தேய்பிறை (கிருஷ்ண பகூடம்) நட்சத்திரங்கள்
வல்லூறு	அசுவினி முதல் மிருகசீரிடம் வரை (1–5)	திருவோணம் முதல் ரேவதி வரை (22–27)
ஆந்தை	திருவாதிரை, புனர்பூசம், பூசம், ஆயில்யம், மகம், பூரம் (6–11)	அனுஷம், கேட்டை, மூலம், பூராடம், உத்திராடம் (17–21)
காகம்	உத்திரம் முதல் விசாகம் வரை (12–16)	உத்திரம் முதல் விசாகம் வரை (12–16)
கோழி	அனுஷம் முதல் உத்திராடம் வரை (17–21)	திருவாதிரை முதல் பூரம் வரை (6–11)
மயில்	திருவோணம் முதல் ரேவதி வரை (22–27)	அசுவினி முதல் மிருகசீரிடம் வரை (1–5)

குறிப்பு: இந்த அட்டவணை பரவலான அச்சப் பதிப்புகளின் பொது அமைப்பைக் காட்டுகிறது; சில பதிப்புகளில் நட்சத்திர எல்லைகளில் சிறு வேறுபாடுகள் உள்ளன.

இங்கு கவனிக்க வேண்டியது, வளர்பிறையில் ஆந்தைக்கு ஆறு நட்சத்திரங்கள் ஒதுக்கப்படுவது. வளர்பிறையின் ஒளி வளரும் காலத்தில் இரவுப் பறவைக்கு அதிகப் பங்கு அளிக்கப்படுவது, சாஸ்திரம் ஆந்தையை ஒதுக்கவில்லை என்பதற்கான ஒரு சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

2.3 ஐந்தொழில் கோட்பாடு

ஒவ்வொரு பட்சியும் ஒரு நாளில் ஐந்து தொழில்களில் சுழல்கிறது: அரசு (ஆளுதல்), ஊண் (உண்ணுதல்), நடை (நடத்தல்), துயில் (உறங்குதல்), சாவு (மரணம்). இவற்றுள் அரசும் ஊணும் வலிமையான நிலைகள்; நடை நடுத்தரம்; துயிலும் சாவும் வலிமை குறைந்த நிலைகள் என விளக்கப்படுகின்றன.

ஆந்தைக்கு இந்த ஐந்து நிலைகளும் உண்டு. அதாவது, ஆந்தை எப்போதும் வலியதும் அல்ல, எப்போதும் தீயதும் அல்ல. அதன் ஆற்றல் நேரத்தைச் சார்ந்தது. ஆந்தை "அரசு" நிலையில் இருக்கும்போது, ஆந்தைப் பட்சிக்காரருக்கு அது வெற்றி நேரம்; "சாவு" நிலையில் இருக்கும்போது செயல்களைத் தவிர்க்க வேண்டிய நேரம்.

2.4 பட்சிகளுக்கிடையிலான உறவுகள்

சாஸ்திரம் பட்சிகளுக்கிடையே நட்பு, பகை உறவுகளையும் வகுக்கிறது. இரு நபர்களின் பட்சிகள் நட்பானவையா பகையானவையா என்பதைக் கொண்டு போட்டி, வழக்கு, கூட்டு முயற்சி ஆகியவற்றின் விளைவு கணிக்கப்படுகிறது. இந்த உறவு வரிசைகள் நூல்களுக்கிடையே வேறுபடுகின்றன. எனினும் ஆந்தை ஒருபோதும் "அனைவருக்கும் பகை" என்ற நிலையில் வைக்கப்படவில்லை; அது பிற பறவைகளோடு சமநிலையில் உறவு கொள்கிறது.

2.5 சாஸ்திரத்தில் ஆந்தையின் பொருள்

சுருக்கமாக, பஞ்சபட்சி சாஸ்திரத்தில் ஆந்தை மூன்று பண்புகளைக் கொண்டுள்ளது:

- **சமநிலை:** பிற நான்கு பறவைகளுக்கு இணையான மதிப்பு.
- **கால சார்பு:** அதன் நன்மை தீமை நேரத்தால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது, இயல்பால் அல்ல.
- **மனிதத் தொடர்பு:** அது ஒருவரின் பிறப்போடு இணைந்த தனிப்பட்ட பட்சி; வெளியிலிருந்து வரும் சகுனம் அல்ல.

இம்மூன்றாவது பண்பு முக்கியமானது. நாட்டுப்புற மரபில் ஆந்தை "வெளியிலிருந்து" வந்து வீட்டின் மேல் அமர்ந்து அலறும் ஓர் அந்நிய உயிர். சாஸ்திரத்தில் அது ஒருவரின் "உள்ளிருக்கும்" பிறவிப் பட்சி.

Fig 1: பஞ்சபட்சி மரபில் ஆந்தை - ஒரு பார்வை

இப்படம் பஞ்சபட்சி சாஸ்திரத்தில் ஆந்தையின் சிறப்புகளை விளக்குகிறது. ஆந்தை அமங்கலப் பறவை அல்ல; இது ஐந்து பறவைகளில் ஒன்றாகும். இது பிறந்த நட்சத்திரங்களின் அடிப்படையில் அமைகிறது. ஆந்தையின் ஐந்தொழில் சுழற்சி (அரசு, ஊண், நடை, துயில், சாவு) மற்றும் அதன் சமநிலை, கால சார்பு போன்ற பண்புகளை இப்படம் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

3. பகல்-இரவு அட்டவணைகள்

பஞ்சபட்சி சாஸ்திரம் பகலையும் இரவையும் ஒரே அளவு கொண்ட இரு சம பகுதிகளாகப் பிரித்து, இரண்டுக்கும் தனித்தனி அட்டவணைகளை வகுக்கிறது. இரவு இங்கு அச்சத்தின் வெளி அல்ல; அது பகலுக்கு இணையான, அளக்கப்பட்ட ஒரு கால அலகு.

3.1 யாம அமைப்பு

தமிழர் கால அளவை முறையில் ஒரு நாள் 60 நாழிகை கொண்டது; ஒரு நாழிகை 24 நிமிடங்கள். பஞ்சபட்சி முறையில் பகல் 30 நாழிகை, இரவு 30 நாழிகை எனக் கொள்ளப்படுகிறது. ஒவ்வொன்றும் ஐந்து யாமங்களாகப் பிரிக்கப்படுகிறது; ஒரு யாமம் 6 நாழிகை, அதாவது 2 மணி 24 நிமிடம்.

காலை 6 மணிக்குச் சூரிய உதயம் எனக் கொண்டால் யாம எல்லைகள் பின்வருமாறு அமையும்:

யாமம்	பகல் நேரம்	இரவு நேரம்
முதல் யாமம்	06:00 – 08:24	18:00 – 20:24
இரண்டாம் யாமம்	08:24 – 10:48	20:24 – 22:48
மூன்றாம் யாமம்	10:48 – 13:12	22:48 – 01:12
நான்காம் யாமம்	13:12 – 15:36	01:12 – 03:36
ஐந்தாம் யாமம்	15:36 – 18:00	03:36 – 06:00

நடைமுறையில் உள்ளூர்ச் சூரிய உதய, மறைவு நேரங்களுக்கு ஏற்ப இவ்வெல்லைகள் சரிசெய்யப்படுகின்றன.

3.2 தொழில் சுழற்சி

ஒவ்வொரு யாமத்திலும் ஒவ்வொரு பட்சியும் ஐந்தொழில்களில் ஒன்றில் இருக்கும். ஐந்து யாமங்களில் ஐந்து தொழில்களும் ஒருமுறை சுழன்று வருகின்றன. எந்தத் தொழிலில் நாள் தொடங்குகிறது என்பது கிழமையையும் பகடித்தையும் பொறுத்தது.

மிக முக்கியமான கூறு: **பகலின் தொழில் வரிசையும் இரவின் தொழில் வரிசையும் ஒன்றல்ல.** பகலில் ஒரு வரிசையில் சுழலும் பட்சி, இரவில் வேறொரு வரிசையில் சுழல்கிறது. மேலும், ஒவ்வொரு யாமமும் மீண்டும் ஐந்து உட்பிரிவுகளாக (அந்தரத் தொழில்கள்) பிரிக்கப்பட்டு, நுட்பமான கணிப்புக்குப் பயன்படுகிறது.

ஒரு விளக்க மாதிரியாக, ஏதேனும் ஒரு நாளில் ஆந்தைப் பட்சியின் சுழற்சியைப் பின்வருமாறு கற்பனை செய்யலாம் (இது அமைப்பை விளக்குவதற்கான மாதிரி மட்டுமே; குறிப்பிட்ட கிழமைக்கான நூல் அட்டவணை அல்ல):

யாமம்	பகல் தொழில் (மாதிரி)	இரவு தொழில் (மாதிரி)
1	ஊண்	சாவு
2	நடை	நடை
3	அரசு	ஊண்
4	துயில்	அரசு
5	சாவு	துயில்

3.3 இரவு அட்டவணையின் பொருள்

இந்த அமைப்பிலிருந்து மூன்று முடிவுகளைப் பெறலாம்.

முதலாவது, சாஸ்திரம் இரவை ஒதுக்கவில்லை. இரவுக்கும் பகலைப் போலவே ஐந்து யாமங்களும் ஐந்து தொழில்களும் உண்டு. இரவில் நல்ல நேரமும் உண்டு, தீய நேரமும் உண்டு.

இரண்டாவது, ஆந்தை இரவில் தானாக வலிமை பெறுவதில்லை. இரவுப் பறவை என்பதால் அதற்குச் சாஸ்திரம் கூடுதல் இரவு வலிமை வழங்குவதில்லை; காகத்துக்கும் மயிலுக்கும் போலவே ஆந்தைக்கும் இரவில் அரசும் சாவும் உண்டு. இங்கு உயிரியல் இயல்பு (இரவில் வேட்டையாடுதல்) கணித அமைப்புக்குள் கரைந்துவிடுகிறது.

மூன்றாவது, இது நாட்டுப்புற மரபோடு கூர்மையாக முரண்படுகிறது. நாட்டுப்புற மரபில் "இரவில் ஆந்தை" என்பதே ஒரு பொருள் கொண்ட படிமம். சாஸ்திரத்தில் "இரவில் ஆந்தை" என்பது ஒரு கணக்கீட்டின் ஒரு கட்டம் மட்டுமே.

3.4 நடைமுறைப் பயன்பாடு

மரபு வழக்கில் பஞ்சபட்சி நேரங்கள் பயணம் தொடங்குதல், வழக்கு, வணிக ஒப்பந்தம், மருத்துவம் தொடங்குதல், போட்டிகள் போன்றவற்றுக்குக் கணிக்கப்பட்டன. ஆந்தைப் பட்சிக்காரர் ஒருவர் இரவில் முக்கியச் செயலைத் தொடங்க வேண்டுமானால், ஆந்தை அரசு அல்லது ஊண் நிலையில் உள்ள இரவு யாமத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பார். இவ்வாறு, நாட்டுப்புற மரபில் தவிர்க்கப்பட வேண்டிய "ஆந்தையின் இரவு", சாஸ்திர நடைமுறையில் சில நேரங்களில் தேடிச் செல்ல வேண்டிய வெற்றி நேரமாகிறது.

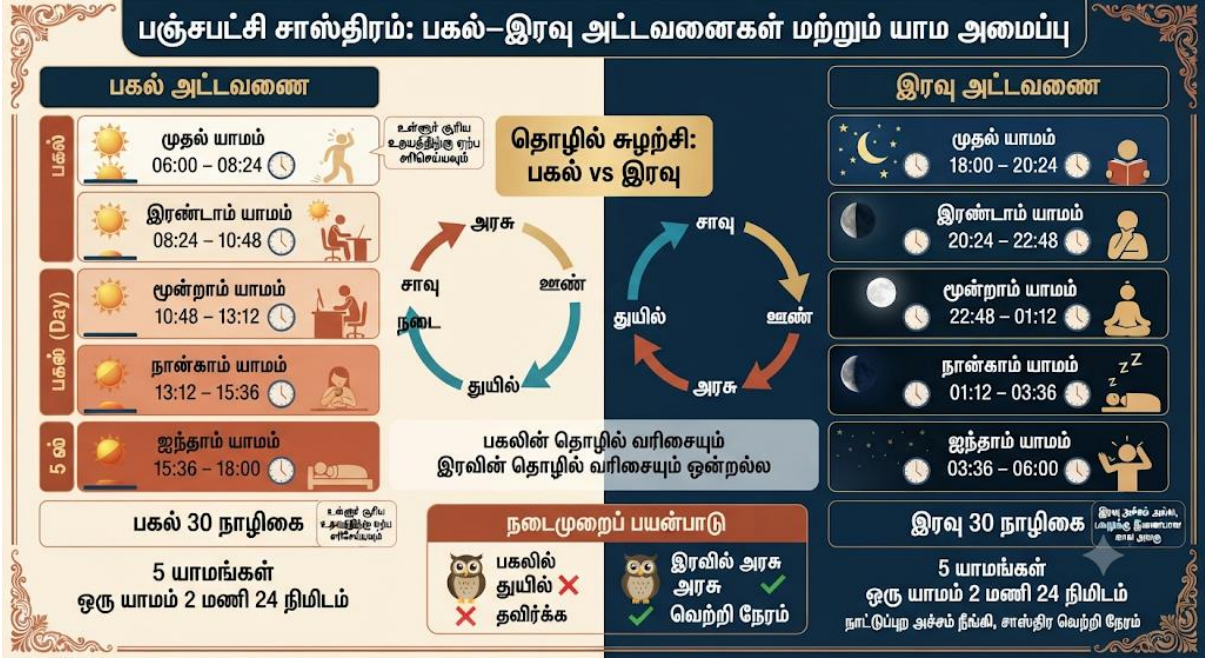

Fig 2: பஞ்சபட்சி: பகல் மற்றும் இரவு அட்டவணைகள்

பஞ்சபட்சி சாஸ்திரம் பகல் மற்றும் இரவை சமமாகப் பிரித்து, ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்தனி ஐந்து யாம அட்டவணைகளை வழங்குகிறது (காலை 6 மணி அடிப்படையிலான நேரங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன). பகல் மற்றும் இரவின் தொழில் சுழற்சிகள் (அரசு, ஊண், நடை, துயில், சாவு) வெவ்வேறானவை. நாட்டுப்புற அச்சத்தைப் போலன்றி, இரவும் கணக்கீட்டிற்கு உகந்த நேரமே என்பதை இது உணர்த்துகிறது.

4. இலக்கியமும் நாட்டுப்புறப் படிமங்களும்

தமிழ் இலக்கியமும் வாய்மொழி மரபும் ஆந்தையை மூன்று முதன்மைப் படிமங்கள் வழியாகக் காண்கின்றன: பாழின் பறவை, மரணத்தின் முன்னறிவிப்பாளர், இரவில் வலிய பகைவன். இவற்றில் மூன்றாவது மட்டுமே சாஸ்திரக் கருத்தோடு நேரடித் தொடர்பு கொண்டது.

4.1 பெயர்களும் வகைகளும்

தமிழில் ஆந்தையைக் குறிக்கப் பல சொற்கள் வழங்குகின்றன: ஆந்தை, கூகை, கோட்டான், பேராந்தை, சிற்றாந்தை முதலியன. இலக்கிய வழக்கில் "கூகை" அதிகம் பயில்கிறது; பேச்சு வழக்கில் "ஆந்தை", "கோட்டான்" ஆகியவை மிகுதி. பெயர் வேறுபாடுகள் சில இடங்களில் உயிரியல் வகைகளையும் (கூகை எனும் வெண்முக ஆந்தை, சிறிய புள்ளி ஆந்தை முதலியன) சுட்டுகின்றன. இவ்வேறுபாடு நம்பிக்கைகளிலும் பிரதிபலிக்கிறது; பெரிய, ஒலி எழுப்பும் வகைகளே அச்ச நம்பிக்கைகளோடு அதிகம் இணைகின்றன.

4.2 சங்க இலக்கியத்தில் கூகை

சங்கப் பாடல்களில் கூகை பெரும்பாலும் இடுகாடு, பாழ்பட்ட ஊர், போரால் அழிந்த நிலம் ஆகிய சூழல்களோடு இணைத்துப் பாடப்படுகிறது. இங்கு ஆந்தை தானே தீமை செய்வதாகக் காட்டப்படவில்லை; அழிவுக்குப் பின் எஞ்சும் வெறுமையின் அடையாளமாக அது அமைகிறது. அதாவது, சங்க மரபில் ஆந்தை "காரணம்" அல்ல, "விளைவின் சாட்சி".

இவ்வேறுபாடு பின்னாளைய நம்பிக்கைகளைப் புரிந்துகொள்ள முக்கியம். பாழின் சாட்சியாக இருந்த பறவை, காலப்போக்கில் பாழின் காரணமாகவும் முன்னறிவிப்பாளராகவும் மாற்றப்படுகிறது.

4.3 திருக்குறள்: இரவில் வலிய கூகை

ஆந்தை பற்றிய மிகத் தெளிவான இலக்கியச் சான்று திருக்குறளின் "காலம் அறிதல்" அதிகாரத்தில் உள்ளது:

*பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும்
பொழுது (குறள் 481)*

வலிமை குறைந்த காக்கை கூட, பகலில் கூகையை வென்றுவிடும்; அதுபோல் பகைவரை வெல்ல விரும்பும் அரசர்க்கு உரிய காலம் வேண்டும் என்பது இதன் பொருள். இக்குறளில் மூன்று கருத்துகள் உள்ளன. கூகை இரவில் வலியது; பகலில் வலிமை குறைந்தது; வெற்றி தோல்வி இயல்பைச் சார்ந்ததல்ல, காலத்தைச் சார்ந்தது. இம்மூன்றாவது கருத்து பஞ்சபட்சி சாஸ்திரத்தின் அடிப்படைக் கருத்தோடு வியக்கத்தக்க வகையில் ஒத்துப்போகிறது. சாஸ்திரமும் "எந்தப் பறவையும் எப்போதும் வலியதல்ல; காலமே வலிமையைத் தீர்மானிக்கிறது" என்கிறது. வள்ளுவர் காலத்தை அரசியல் உத்தியாகப் பேசுகிறார்; சாஸ்திரம் அதை நுட்பமான கணித அட்டவணையாக்குகிறது. குறளில் ஆந்தை அமங்கலப் பறவை அல்ல; அது காலச் சார்புடைய வலிமையின் உவமை.

4.4 காக்கை-ஆந்தைப் பகை

காக்கைக்கும் ஆந்தைக்கும் இடையிலான பகை இந்தியக் கதை மரபில் பரவலானது. பஞ்சதந்திரக் கதைகளின் ஒரு பகுதி (காகோலூகீயம்) காக்கை-ஆந்தைப் போரை மையமாகக் கொண்டது; அதன் தமிழ் வடிவங்கள் நாட்டுப்புறக் கதை சொல்லலிலும் பள்ளிப் பாடநூல்களிலும் பரவின. உயிரியல் உண்மையும் இதற்குத் துணை செய்கிறது; பகலில் ஓய்வெடுக்கும் ஆந்தையைக் காக்கைக் கூட்டங்கள் சூழ்ந்து துரத்துவது கிராமங்களில் அடிக்கடி காணப்படும் காட்சி.

காகம் தமிழர் மரபில் முன்னோர் வடிவமாகவும் விருந்தினர் வருகையின் அறிவிப்பாளராகவும் மதிக்கப்படுகிறது. அதன் பகைவனாக ஆந்தை நிறுத்தப்படுவது, ஆந்தையின் எதிர்மறைப் படிமத்தை மேலும் வலுப்படுத்துகிறது.

பகல்-இரவு, ஒளி-இருள், முன்னோர்-அந்நியம் என்ற இரட்டை எதிர்வுகள் இப்பகையின் வழியாகக் குறியீட்டுப் பொருள் பெறுகின்றன.

4.5 சகுன நம்பிக்கைகள்

வாய்மொழி மரபில் ஆந்தையோடு தொடர்புடைய சகுனங்கள் பெரும்பாலும் எதிர்மறையானவை. பரவலாகக் கேட்கப்படும் நம்பிக்கைகள்:

- இரவில் வீட்டின் மேல் அல்லது அருகில் ஆந்தை அலறினால் அவ்வீட்டில் மரணமோ நோயோ நேரும்.
- ஆந்தை வீட்டுக்குள் புகுந்தால் அல்லது கூரையில் தங்கினால் வீடு பாழாகும்.
- பயணம் தொடங்கும்போது ஆந்தையைக் கண்டால் பயணத்தைத் தள்ளிப்போட வேண்டும்.
- சில பகுதிகளில் ஆந்தையின் அலறல் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு நன்மை தீமை கணிக்கும் வழக்கமும் கூறப்படுகிறது.

இவற்றுக்குப் பரிகாரமாக உப்பு, மிளகாய் சுற்றி எறிதல், விளக்கேற்றுதல், குலதெய்வ வழிபாடு, ஆந்தையை விரட்டுதல் போன்ற செயல்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

4.6 பழமொழிகளும் வழக்குத் தொடர்களும்

பழமொழிகளிலும் அன்றாட வழக்குத் தொடர்களிலும் ஆந்தை பெரும்பாலும் மனித இயல்புகளுக்கான உவமையாகிறது:

- "ஆந்தை மாதிரி முழிக்கிறான்" — அகல விழித்து, புரியாமல் பார்ப்பவரைக் குறிக்கும்.
- "கோட்டான் மாதிரி உட்கார்ந்திருக்கிறான்" — செயலற்று, சோர்ந்து அமர்ந்திருப்பவரைக் குறிக்கும்.
- "ஆந்தை அலறிய வீடு" — துன்பம் நேர்ந்த அல்லது நேரப்போகும் இல்லத்தைக் குறிக்கும் உருவகம்.
- "இரவுக் கண் ஆந்தை" — இரவில் விழித்திருந்து பகலில் தூங்குவவரைக் கேலி செய்யும்.

இங்கு ஒரு சுவையான முரண் உண்டு. மேற்கத்திய மரபில் ஆந்தை அறிவின் சின்னம். தமிழ் வழக்குத் தொடர்களில் ஆந்தையின் பெரிய கண்கள் அறிவை அல்ல, திகைப்பையும் மந்தத்தையும் சுட்டுகின்றன.

4.7 நாட்டுப்புறக் கதைகள்

நாட்டுப்புறக் கதைகளில் ஆந்தை சில நேரங்களில் சபிக்கப்பட்ட உயிராக வருகிறது. பகலில் வெளிவர முடியாத அதன் நிலைக்கு, ஏதோ ஒரு பழைய குற்றத்துக்கான தண்டனை என்ற காரணக் கதைகள் (origin tales) வழங்குகின்றன. இவ்வகைக் கதைகள் ஓர் உயிரியல் இயல்பை அறநெறிக் கதையாக மாற்றுகின்றன. வேறு சில கதைகளில் ஆந்தை இரவின் காவலனாக, மறைந்ததைக் காணும் அறிவுடையதாகவும் வருகிறது; ஆனால் இவ்வகை நேர்மறைக் கதைகள் எண்ணிக்கையில் குறைவு.

Fig 3: இலக்கியமும் நாட்டுப்புறப் படிமங்களும்: ஆந்தை பற்றிய பார்வைகள்

இப்படம் தமிழ் இலக்கியம் மற்றும் நாட்டுப்புற மரபுகளில் ஆந்தை குறித்த பல்வேறு நம்பிக்கைகளை விளக்குகிறது. கூகை, கோட்டான் போன்ற பெயர்கள், சங்க இலக்கியப் படிமங்கள், திருக்குறள் கூற்றுப்படி காலத்தைச் சார்ந்த வலிமை, காக்கை-ஆந்தைப் பகை, சகுன நம்பிக்கைகள், பழமொழிகள் மற்றும் நாட்டுப்புறக் கதைகள் போன்றவற்றை இது தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

5. வட்டார நம்பிக்கை வேறுபாடுகள்

ஆந்தை பற்றிய அச்சம் தமிழகம் முழுவதும் பொதுவானது; ஆனால் அந்த அச்சத்தின் அடர்த்தியும் அதற்கான விளக்கமும் வட்டாரத்துக்கு வட்டாரம் வேறுபடுகின்றன. இவ்வேறுபாடுகள் அந்தந்தப் பகுதியின் வாழ்வாதாரம், நிலவியல், சமயச் சூழல் ஆகியவற்றோடு தொடர்புடையவை.

பின்வரும் பகுப்பு பரவலாக அறியப்படும் போக்குகளின் அடிப்படையிலானது; ஒவ்வொரு வட்டாரத்துக்குள்ளும் சாதி, சமூகம், தலைமுறை சார்ந்த உள்வேறுபாடுகள் உண்டு. இவை முறையான களஆய்வால் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டிய கருதுகோள்களாகவே இங்கு முன்வைக்கப்படுகின்றன.

5.1 கொங்கு மண்டலம்

ஈரோடு, கோயம்புத்தூர், திருப்பூர், சேலம், நாமக்கல் உள்ளிட்ட கொங்குப் பகுதி வேளாண்மையையும் கால்நடை வளர்ப்பையும் மையமாகக் கொண்டது. இங்கு களம், தானியக் கிடங்கு, தோட்டத்துக் கொட்டகை ஆகியவற்றில் ஆந்தைகள் வசிப்பது இயல்பான காட்சி. எலிகளைப் பிடிக்கும் அதன் பயன் உழவர்களுக்கு நேரடியாகத் தெரிந்தது.

எனவே கொங்கு வழக்காற்றில் ஓர் இரட்டை நிலை காணப்படுகிறது. வீட்டருகே இரவில் அலறும் ஆந்தை அச்சத்தைத் தருகிறது; ஆனால் தோட்டத்திலும் களத்திலும் வாழும் ஆந்தை சகித்துக்கொள்ளப்படுகிறது. "வீடு" எனும் உள்வெளிக்கும் "காடு/தோட்டம்" எனும் வெளிவெளிக்கும் இடையே நம்பிக்கை வேறுபடுகிறது. கொங்குப் பகுதியின் வலுவான குலதெய்வ வழிபாட்டு மரபு, ஆந்தைச் சகுனத்துக்குப் பரிகாரமாகக் குலதெய்வத்திடம் முறையிடுவதை வழக்கமாக்கியுள்ளது.

5.2 காவிரிப் படுகை (சோழ மண்டலம்)

தஞ்சாவூர், திருவாரூர், கும்பகோணம் பகுதிகள் பெரிய கோயில்களின் மண்டலம். கோயில் கோபுரங்களிலும் மண்டபங்களிலும் கூகைகள் பல தலைமுறைகளாக வசிக்கின்றன. கோயில் வளாகத்தில் வாழும் பறவை என்பதால், அங்கு ஆந்தை பற்றிய அச்சம் ஓரளவு மென்மையடைகிறது. கோயில் ஆந்தை வீட்டு ஆந்தையைப் போல அமங்கலமாகக் கருதப்படுவதில்லை என்ற போக்கு இங்கு காணப்படுகிறது. சோதிட, சாஸ்திர நூல்களின் அச்சப் பரவலும் இப்பகுதியில் அதிகம்; எனவே பஞ்சபட்சி போன்ற கணிப்பு முறைகள் இங்கு ஒப்பீட்டளவில் அறியப்பட்டவை.

5.3 தென்தமிழகம்

திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி, இராமநாதபுரம், விருதுநகர் போன்ற வறண்ட தென் மாவட்டங்களில் ஆந்தை மரண முன்னறிவிப்பு நம்பிக்கை வலுவாக நிலவுவதாகக் கூறப்படுகிறது. இங்கு சுடலை, இடுகாடு சார்ந்த நாட்டார் தெய்வ வழிபாடுகள் வலுவானவை. சங்க இலக்கியத்தில் கண்ட "இடுகாட்டுக் கூகை" படிமம் இங்கு வாழும் நம்பிக்கையாகத் தொடர்கிறது எனலாம். இரவுப் பயணம், இடுகாட்டு வழி, காவல் தெய்வம் ஆகிய சூழல்களோடு ஆந்தை கதைகளில் இணைகிறது.

5.4 வடதமிழகம்

வேலூர், திருவண்ணாமலை, கிருஷ்ணகிரி போன்ற பகுதிகள் தெலுங்கு, கன்னட மொழிப் பண்பாடுகளோடு நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டவை. அண்டை மொழி மரபுகளின் சகுன நம்பிக்கைகளும் இங்கு கலந்து வழங்குகின்றன. அலறல் எண்ணிக்கை, அலறும் திசை ஆகியவற்றைக் கொண்டு பலன் கணிக்கும் விரிவான சகுன முறைகள் இப்பகுதிகளில் கேட்கப்படுவதாக அறியப்படுகிறது.

5.5 மலைவாழ் சமூகங்கள்

நீலகிரி, கொல்லிமலை, சவ்வாதுமலை போன்ற மலைப்பகுதிகளில் வாழும் சமூகங்களுக்கு ஆந்தை காட்டின் அன்றாட உயிர். இங்கு அதன் ஒலிகள் பருவம், வேட்டை, காட்டு விலங்குகளின் நடமாட்டம் போன்றவற்றின் அடையாளங்களாகவும் வாசிக்கப்படுகின்றன. சமவெளி மக்களின் பொதுவான அச்சத்தைவிட, அனுபவம் சார்ந்த சூழல் அறிவு இங்கு முதன்மை பெறுவதாகத் தெரிகிறது. இப்பகுதி தனி இனவரைவியல் ஆய்வுக்குரியது.

5.6 வட்டார ஒப்பீடு: சுருக்கம்

வட்டாரம்	முதன்மை வாழ்வாதாரச் சூழல்	ஆந்தை பற்றிய மேலோங்கிய பார்வை	சாஸ்திர அறிவின் பரவல்
கொங்கு மண்டலம்	வேளாண்மை, கால்நடை	வீட்டில் அச்சம்; தோட்டத்தில் சகிப்பு	நடுத்தரம்
காவிரிப் படுகை	கோயில் நகரங்கள், நெல் வேளாண்மை	கோயில் ஆந்தையில் மென்மையான பார்வை	அதிகம்
தென்தமிழகம்	வறண்ட நிலம், நாட்டார் தெய்வ வழிபாடு	மரண முன்னறிவிப்பு நம்பிக்கை வலுவானது	குறைவு முதல் நடுத்தரம்
வடதமிழகம்	கலப்பு மொழிச் சூழல்	விரிவான சகுனக் கணிப்பு முறைகள்	நடுத்தரம்
மலைப்பகுதிகள்	காடு சார்ந்த வாழ்வு	சூழல் அறிவு சார்ந்த வாசிப்பு	குறைவு

இந்த அட்டவணை ஒரு போக்கை மட்டுமே சுட்டுகிறது: ஆந்தையோடு மக்களுக்குள்ள அன்றாட நடைமுறைத் தொடர்பு அதிகரிக்கும் இடங்களில் அச்சம் குறைகிறது; ஆந்தை அந்நியமாகவும் அரிதாகவும் தோன்றும் இடங்களில் அச்சம் கூடுகிறது.

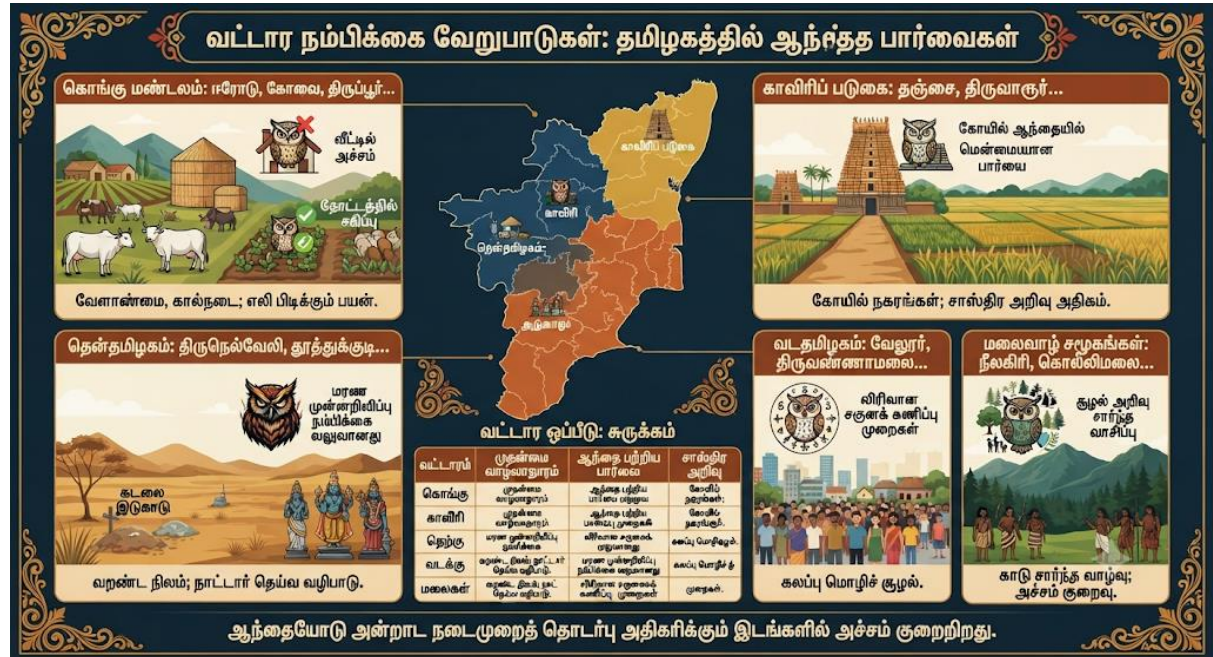

Fig 4: தமிழகத்தில் ஆந்தை குறித்த வட்டார நம்பிக்கைகள்

இப்படம் தமிழகத்தின் ஐந்து முக்கிய மண்டலங்களில் ஆந்தை குறித்த மாறுபட்ட நம்பிக்கைகளை விளக்குகிறது. கொங்கு மண்டலத்தில் வீட்டில் அச்சமும்,

தோட்டத்தில் சகிப்புத்தன்மையும் உள்ளது. காவிரிப் படுகையில் கோயில் ஆந்தைகள் மென்மையாகக் கருதப்படுகின்றன. தென்தமிழகத்தில் மரண முன்னறிவிப்பு நம்பிக்கை வலுவாக உள்ளது. வடதமிழகத்தில் விரிவான சகுன முறைகள் உள்ளன. மலைவாழ் சமூகங்கள் ஆந்தையைச் சூழல் அறிவின் அடையாளமாகக் காண்கின்றன. ஆந்தையுடனான தொடர்பு அச்சத்தைக் குறைக்கிறது

6. ஒப்பீட்டுப் பகுப்பாய்வு: ஒற்றுமைகளும் வேற்றுமைகளும்

சாஸ்திரமும் நாட்டுப்புற மரபும் ஆந்தையின் இரவு வலிமையை ஒப்புக்கொள்வதில் ஒன்றுபடுகின்றன; அந்த வலிமையை எவ்வாறு மதிப்பிடுவது, யாருக்குச் சார்பாகப் பொருள்கொள்வது என்பதில் அடிப்படையாக வேறுபடுகின்றன.

6.1 ஒப்பீட்டு அட்டவணை

ஒப்பீட்டுக் கூறு	பஞ்சபட்சி சாஸ்திரம்	நாட்டுப்புற மரபு
ஆந்தையின் நிலை	ஐந்து சம பறவைகளுள் ஒன்று	தனித்த, அமங்கலப் பறவை
இரவின் பொருள்	அளக்கப்பட்ட கால அலகு (5 யாமங்கள்)	அச்சம், மர்மம், ஆபத்தின் வெளி
நன்மை-தீமை	நேரத்தைச் சார்ந்தது (அரசு முதல் சாவு வரை)	இயல்பிலேயே தீமை சார்ந்தது
மனிதனோடு உறவு	பிறப்போடு இணைந்த உள்ளார்ந்த பட்சி	வெளியிலிருந்து வரும் சகுனம்
அறிவின் வடிவம்	எழுத்து, கணிதம், அட்டவணை	வாய்மொழி, அனுபவம், கதை
அறிவைக் கையாள்பவர்	சோதிடர், சாஸ்திர அறிஞர்	குடும்பம், முதியோர், சமூகம்
நோக்கம்	செயலுக்கு உகந்த நேரம் கணித்தல்	ஆபத்தை முன்னறிந்து தவிர்த்தல்
"சாவு" எனும் கருத்து	பறவையின் ஒரு தொழில் நிலை, தற்காலிகம்	மனித மரணத்தின் முன்னறிவிப்பு

6.2 ஒத்துப்போகும் இடங்கள்

இரவு வலிமை: இரு மரபுகளும் ஆந்தையை இரவோடு பிரிக்க முடியாத உயிராகக் காண்கின்றன. திருக்குறள் 481 கூறும் "இரவில் வலிய கூகை" என்ற கருத்து இரு மரபுகளுக்கும் பொதுவான அடித்தளம்.

காலமே தீர்மானிக்கிறது: சாஸ்திரம் வெளிப்படையாகவும், வாய்மொழி மரபு மறைமுகமாகவும் நேரத்துக்கு முதன்மை அளிக்கின்றன. பகலில் ஆந்தையைக் காண்பது பெரிய சகுனமாகக் கருதப்படுவதில்லை; இரவில் அதன் அலறலே அச்சம் தருகிறது. அதாவது, நாட்டுப்புற மரபும் ஆந்தையின் ஆற்றலை நேரத்தோடு இணைக்கிறது.

"சாவு" எனும் சொல்: சாஸ்திரத்தின் ஐந்தொழில்களில் "சாவு" ஒரு நிலையாக இருப்பதும், நாட்டுப்புற மரபில் ஆந்தை மரணத்தோடு இணைக்கப்படுவதும் தற்செயலான ஒற்றுமையாகத் தோன்றலாம். ஆனால் இரு மரபுகளும் மரணத்தை ஒரு காலக் கட்டமாக, வாழ்வுச் சுழற்சியின் பகுதியாகப் பேசும் தமிழர் உலகப் பார்வையிலிருந்து பிறந்தவை என்பதை இது சுட்டுகிறது.

6.3 வேறுபடும் இடங்கள்

மதிப்பீட்டின் திசை: சாஸ்திரத்தில் ஆந்தையின் இரவு வலிமை ஆந்தைப் பட்சிக்காரருக்குச் சாதகமான ஆற்றல். நாட்டுப்புற மரபில் அதே வலிமை மனிதருக்கு எதிரான அச்சுறுத்தல். ஒன்றில் ஆந்தை "நம்முடையது"; மற்றதில் அது "அந்நியமானது".

பொதுமைக்கும் தனிமைக்கும் இடையே: சாஸ்திரம் ஐந்து பறவைகளுக்கும் ஒரே விதிகளைப் பொருத்துகிறது; எந்தப் பறவையும் தனிச் சிறப்போ தனி இழிவோ பெறுவதில்லை. நாட்டுப்புற மரபு ஒவ்வொரு பறவைக்கும் தனி ஆளுமையை வழங்குகிறது; காகம் முன்னோர், மயில் தெய்வ வாகனம், ஆந்தை அமங்கலம்.

அறிவின் அதிகாரம்: சாஸ்திர அறிவு கற்றறிந்த நிபுணரின் கையில் உள்ளது; அதற்கு அட்டவணையும் கணக்கும் தேவை. நாட்டுப்புற நம்பிக்கை ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்கக்கூடியது; ஒலியைக் கேட்டாலே பொருள் புரிகிறது. இந்த அணுகல் வேறுபாடே நாட்டுப்புற அச்சம் அதிகம் பரவியதற்கான ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

6.4 கோட்பாட்டு விளக்கம்

ரெட்டிபீட்டின் பெருமரபு-சிறுமரபு கோட்பாட்டின் வழியாகப் பார்த்தால், பஞ்சபட்சி சாஸ்திரம் ஒரு சுவையான இடைநிலையில் உள்ளது. அது எழுத்து வடிவம் பெற்ற, அறிஞர் கையாளும் மரபு; ஆனால் வடமொழிச் செவ்வியல் ஜோதிடத்தோடு ஒப்பிடும்போது அது தமிழ் மண்ணுக்குரிய ஒரு "வட்டாரச் செவ்வியல்" மரபு. சித்தர் மரபோடு அதன் தொடர்பும் இந்த இடைநிலையை உறுதிப்படுத்துகிறது.

விக்டர் டர்னர் முதலிய மானிடவியலாளர்கள் பேசும் "எல்லைநிலை" கருத்தும் இங்கு பயன்படுகிறது. இரவு ஒரு எல்லைநிலைக் காலம்; பகலின் ஒழுங்கு தளர்ந்து, மனிதக் கட்டுப்பாடு குறையும் காலம். இந்த எல்லைநிலையில் வாழும் உயிராக ஆந்தை இருப்பதால், நாட்டுப்புற மரபு அதை ஆபத்தான, கட்டுக்கடங்காத ஆற்றலின் சின்னமாகக் காண்கிறது. பஞ்சபட்சி சாஸ்திரமோ அந்த எல்லைநிலைக் காலத்தையும் யாமங்களாகப் பிரித்து, அட்டவணைக்குள் அடக்கி, கட்டுப்படுத்தக்கூடியதாக்குகிறது. சாஸ்திரம் இரவை "ஒழுங்குபடுத்துகிறது"; நாட்டுப்புற மரபு இரவை "எதிர்கொள்கிறது".

6.5 இடைநிலைச் சான்றுகள்

இரு மரபுகளும் முற்றிலும் தனித்தனியாக இயங்குவதில்லை. நடைமுறையில் அவை ஒன்றையொன்று தொடுகின்றன. ஆந்தை அலறலுக்கு அஞ்சும் ஒருவர், பரிகாரம்

கேட்டுச் சோதிடரிடம் செல்லும்போது, சாஸ்திர மொழி நாட்டுப்புற அச்சத்துக்கு விளக்கம் தரும் கருவியாகிறது. அதேபோல், பஞ்சபட்சி கற்ற ஒருவர் கூட, இரவில் வீட்டருகே ஆந்தை அலறும்போது பொதுவான அச்சத்திலிருந்து முற்றிலும் விடுபடுவதில்லை. ஒரே மனிதருக்குள் இரு அறிவு முறைகளும் இணைந்து வாழ்வது தமிழர் நம்பிக்கை மரபின் இயல்பு.

7. மரபு விளக்கங்களின் மாற்றம்

கடந்த ஒரு நூற்றாண்டில் ஆந்தை பற்றிய இரு மரபுகளும் மாறியுள்ளன: சாஸ்திரம் ஓலையிலிருந்து அச்சுக்கும் அச்சிலிருந்து இணையத்துக்கும் நகர்ந்தது; நாட்டுப்புற அச்சம் நகர வாழ்வாலும் அறிவியல், சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வாலும் மெல்லத் தளர்ந்து வருகிறது.

7.1 ஓலையிலிருந்து அச்சுக்கு

பஞ்சபட்சி சாஸ்திரம் நீண்ட காலம் ஓலைச்சுவடிகளிலும் குரு-சீட மரபிலும் வாழ்ந்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் சென்னை உள்ளிட்ட நகரங்களின் பதிப்பகங்கள் அதனை மலிவு விலை நூல்களாக வெளியிட்டன. அச்சு, அறிவைப் பரவலாக்கியது; ஆனால் அதே வேளையில் பதிப்புக்குப் பதிப்பு அட்டவணை வேறுபாடுகளையும் நிலைப்படுத்தியது. மரபில் ஆசிரியர் விளக்கம் சொல்லித் திருத்திய இடங்கள், அச்சில் மாற்ற முடியாத "நூல் கூற்றுகளாக" மாறின.

7.2 அச்சிலிருந்து திரைக்கு

தொலைக்காட்சி ஜோதிட நிகழ்ச்சிகள், யூடியூப் காணொளிகள், கைப்பேசி செயலிகள் ஆகியவை இன்று பஞ்சபட்சி நேரத்தைச் சில நொடிகளில் கணித்துத் தருகின்றன. இதனால் மூன்று மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன:

- **எளிமையாக்கம்:** அந்தரத் தொழில்கள், பட்சி உறவுகள் போன்ற நுட்பங்கள் விடுபட்டு, "இன்று உங்கள் பட்சிக்கு நல்ல நேரம்" என்ற சுருக்கமான வடிவம் மேலோங்குகிறது.
- **கலப்பு:** பஞ்சபட்சி, ராகு காலம், நட்சத்திரப் பலன்கள் ஆகியவை ஒரே திரையில் கலந்து வழங்கப்படுவதால், அதன் தனித்தன்மை மங்குகிறது.
- **அச்சத்தோடு இணைப்பு:** சில இணைய உள்ளடக்கங்கள் நாட்டுப்புற ஆந்தை அச்சத்தைச் சாஸ்திர மொழியில் மறுவிளக்கம் செய்கின்றன. "ஆந்தைப் பட்சிக்காரர்களுக்கு இரவு ஆபத்து" போன்ற, மூல அமைப்பில் இல்லாத பொதுமைப்படுத்தல்கள் பரவுகின்றன.

மூன்றாவது மாற்றம் இவ்வாய்வுக்கு மிக முக்கியமானது. மூல சாஸ்திரம் ஆந்தையை நடுநிலையாக வைத்திருந்தது; ஆனால் பரப்பு ஊடகங்கள் வழியாக நாட்டுப்புற அச்சம் சாஸ்திரத்துக்குள் மீண்டும் புகுகிறது. சிறுமரபு, பெருமரபின் விளக்கத்தை மாற்றி எழுதும் ஒரு செயல்முறையாக இதைக் காணலாம்.

7.3 நகரமயமாக்கமும் இரவின் மாற்றமும்

மின்விளக்குகள் இரவின் இருளைக் குறைத்துள்ளன. நகரங்களில் இரவு இன்று வேலை, பயணம், பொழுதுபோக்கின் காலம். அடுக்குமாடி வீடுகளில் வாழும் பலருக்கு ஆந்தையின் அலறலைக் கேட்கும் வாய்ப்பே குறைவு. எனவே ஆந்தைச் சகுனம் நகர இளைய தலைமுறையிடம் அனுபவமாக அல்லாமல், பெற்றோர் சொன்ன கதையாக மட்டுமே எஞ்சுகிறது.

அதே வேளையில், ஆங்கில வழியாக வந்த "night owl" (இரவு ஆந்தை) எனும் தொடர் இரவில் விழித்துப் படிக்கும் மாணவர்களையும், இரவுப் பணியாளர்களையும் குறிக்கும் நேர்மறையான, நகைச்சுவைச் சொல்லாக வழங்குகிறது. பழைய வழக்கில் "இரவுக் கண் ஆந்தை" என்பது கேலி; புதிய வழக்கில் அது ஒரு வாழ்க்கை முறையின் அடையாளம்.

7.4 அண்டைப் பண்பாடுகளின் தாக்கம்

வட இந்திய மரபுகளில் ஆந்தை (உலாகம்) திருமகளின் வாகனமாகக் கருதப்படுகிறது. தேசிய ஊடகங்கள், திரைப்படங்கள், புலம்பெயர்வு வழியாக இக்கருத்து தமிழகத்துக்கும் அறிமுகமாகியுள்ளது. இது ஆந்தைக்கு ஒரு புதிய, மங்கலப் படிமத்தை வழங்குகிறது. எனினும் இதன் மறுபக்கமும் உண்டு; சில பகுதிகளில் மூடநம்பிக்கைச் சடங்குகளுக்காக ஆந்தைகள் சட்டவிரோதமாகப் பிடிக்கப்படுவது பற்றி வனவிலங்குப் பாதுகாப்பு அமைப்புகள் எச்சரித்துள்ளன. மங்கலமோ அமங்கலமோ, நம்பிக்கை மிகைப்படும்போது பறவையே பாதிக்கப்படுகிறது.

7.5 அறிவியலும் சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வும்

இந்தியாவில் ஆந்தைகள் 1972 வனவிலங்குப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ்ப் பாதுகாக்கப்பட்ட பறவைகள். பள்ளிப் பாடநூல்கள், பறவை நோக்கர் குழுக்கள், சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள் ஆந்தையை உணவுச் சங்கிலியில் எலிகளைக் கட்டுப்படுத்தும் "உழவனின் நண்பன்" என அறிமுகப்படுத்துகின்றன. சில வேளாண் திட்டங்களில் வயல்களில் ஆந்தைக் கூண்டுகள் (nest boxes) அமைத்து, இயற்கை எலிக் கட்டுப்பாட்டுக்கு அவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

கொங்கு உழவர்கள் நடைமுறையில் அறிந்திருந்த "களத்து ஆந்தையின் பயன்" இன்று அறிவியல் மொழியில் மீண்டும் சொல்லப்படுகிறது. இது நாட்டுப்புற மரபின் அச்சப் பக்கத்தைக் குறைத்து, அதன் அனுபவ அறிவுப் பக்கத்தை வலுப்படுத்துகிறது.

7.6 மாற்றத்தின் திசைகள்: தொகுப்பு

காலகட்டம்	சாஸ்திர மரபில் மாற்றம்	நாட்டுப்புற மரபில் மாற்றம்
ஓலைச்சுவடிக் காலம்	குரு-சீட வழி, நெகிழ்வான விளக்கம்	வலுவான சகுன அச்சம், பரிகாரச் சடங்குகள்

காலகட்டம்	சாஸ்திர மரபில் மாற்றம்	நாட்டுப்புற மரபில் மாற்றம்
அச்சுக் காலம் (20ஆம் நூற்றாண்டு)	பரவலாக்கம், பதிப்பு வேறுபாடுகளின் நிலைப்பு	பழமொழித் தொகுப்புகளில் பதிவு, தொடரும் அச்சம்
ஊடகக் காலம்	எளிமையாக்கம், கலப்பு, அச்சத்தோடு இணைப்பு	நகரங்களில் தளர்வு, கதையாக எஞ்சுதல்
சுற்றுச்சூழல் விழிப்புக் காலம்	மாற்றம் குறைவு	"உழவனின் நண்பன்" எனும் புதிய படிமம்

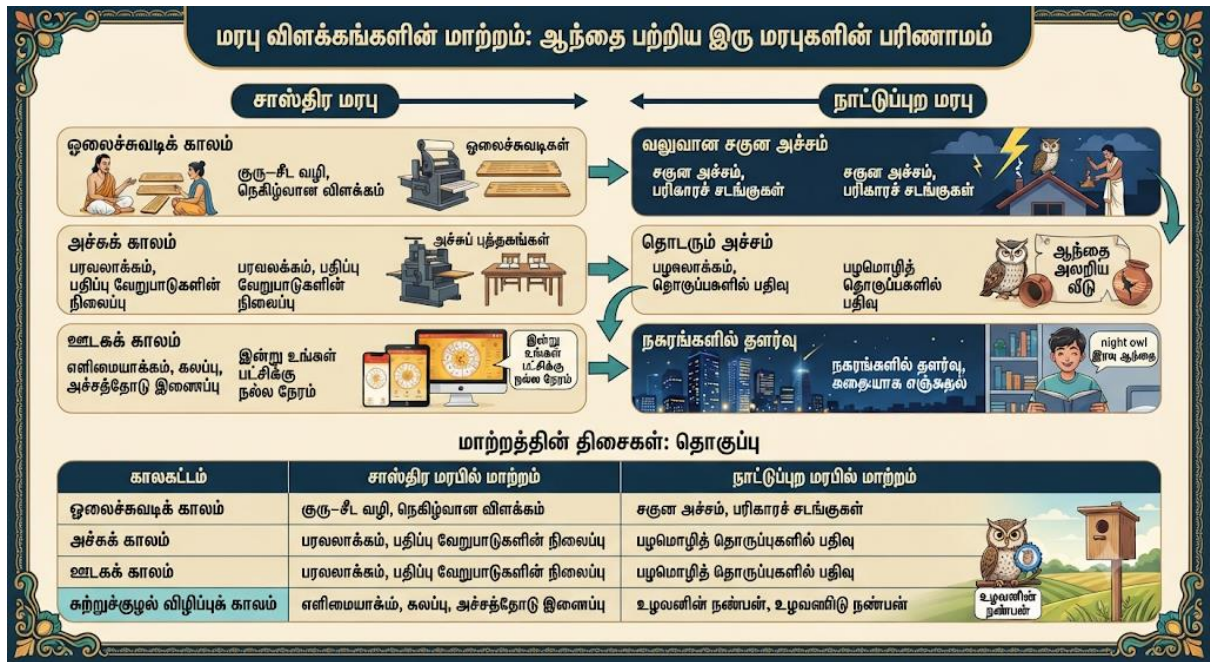

Fig 5: மரபு விளக்கங்களின் மாற்றம்: ஆந்தை பற்றிய இரு மரபுகளின் பரிணாமம்

இப்படம் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டில் சாஸ்திர மற்றும் நாட்டுப்புற மரபுகளில் ஆந்தை குறித்த பார்வைகள் எவ்வாறு மாறியுள்ளன என்பதை விளக்குகிறது. ஒலைச்சுவடி காலம் முதல் ஊடகக் காலம் வரையிலான மாற்றங்கள், நகரமயமாக்கல், மற்றும் ஆந்தையை "உழவனின் நண்பன்" என அடையாளப்படுத்தும் சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வு போன்றவற்றை இது ஒரு அட்டவணை வடிவில் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

8. முடிவுரை

பஞ்சபட்சி சாஸ்திரமும் தமிழர் நாட்டுப்புற மரபும் ஆந்தையை இரவின் வலிய உயிராக ஒப்புக்கொள்கின்றன; ஆனால் சாஸ்திரம் அந்த வலிமையை நேரத்துக்குள் அடக்கி நடுநிலையாக்குகிறது, நாட்டுப்புற மரபு அதனை அச்சத்தின் மொழியில் வெளிப்படுத்துகிறது. இதுவே இவ்வாய்வின் மையக் கண்டுபிடிப்பு.

இவ்வாய்வின் முடிவுகளைப் பின்வருமாறு தொகுக்கலாம்:

1. பஞ்சபட்சி சாஸ்திரத்தில் ஆந்தை ஐந்து சம பறவைகளுள் ஒன்று; வளர்பிறையில் ஆறு நட்சத்திரங்களுக்கும் தேய்பிறையில் ஐந்து நட்சத்திரங்களுக்கும் உரிய பட்சி. அதன் நன்மை தீமை ஐந்தொழில் சுழற்சியால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.
2. சாஸ்திரம் இரவை 30 நாழிகை, 5 யாமங்கள் கொண்ட அளக்கப்பட்ட காலமாகக் காண்கிறது; இரவுப் பறவை என்பதற்காக ஆந்தைக்குத் தனிச் சலுகையோ தனித் தண்டனையோ வழங்குவதில்லை.
3. இலக்கிய மரபில், சங்கப் பாடல்கள் கூகையைப் பாழின் சாட்சியாகவும், திருக்குறள் அதைக் காலச் சார்புடைய வலிமையின் உவமையாகவும் காண்கின்றன. குறள் 481 சாஸ்திரக் கருத்துக்கு மிக நெருக்கமான இலக்கியச் சான்று.
4. நாட்டுப்புற மரபு ஆந்தையை மரண முன்னறிவிப்பு, வீட்டுப் பாழ், திகைப்பு, மந்தம் ஆகியவற்றின் படிமமாக்குகிறது. காக்கை-ஆந்தைப் பகைக் கதைகள் இப்படிமத்தை வலுப்படுத்துகின்றன.
5. வட்டார வேறுபாடுகள், ஆந்தையோடு அன்றாட நடைமுறைத் தொடர்பு அதிகமுள்ள இடங்களில் அச்சம் குறைவதையும், அந்நியமாகத் தோன்றும் இடங்களில் அச்சம் கூடுவதையும் சுட்டுகின்றன.
6. இன்றைய ஊடகச் சூழலில் நாட்டுப்புற அச்சம் சாஸ்திர விளக்கங்களுக்குள் மீண்டும் நுழைகிறது; அதே வேளையில் சுற்றுச்சூழல் அறிவு ஆந்தைக்கு "உழவனின் நண்பன்" எனும் புதிய படிமத்தை வழங்குகிறது.

இறுதியாக, ஆந்தை பற்றிய தமிழர் நம்பிக்கைகளை "மூடநம்பிக்கை" என ஒதுக்குவதோ, "பண்டைய அறிவு" எனப் புனிதப்படுத்துவதோ இரண்டுமே போதுமானதல்ல. அவை இரவு, காலம், அச்சம், ஒழுங்கு ஆகியவற்றைத் தமிழ்ச் சமூகம் எவ்வாறு புரிந்துகொண்டது என்பதற்கான பண்பாட்டு ஆவணங்கள். சாஸ்திரம் இரவை அளக்க முயன்றது; நாட்டுப்புற மரபு இரவோடு வாழக் கற்றுக்கொடுத்தது.

8.1 மேலாய்வுக்கான பரிந்துரைகள்

- கொங்கு, காவிரிப் படுகை, தென்தமிழகம், மலைப்பகுதிகள் ஆகிய வட்டாரங்களில் முறையான களஆய்வு மூலம் ஆந்தை வழக்காறுகளைத் தொகுத்தல்.
- பஞ்சபட்சி சாஸ்திரத்தின் ஓலைச்சுவடிகளையும் அச்சப் பதிப்புகளையும் ஒப்பிட்டு, ஆந்தைக்குரிய அட்டவணை வேறுபாடுகளைப் பதிப்பியல் நோக்கில் ஆராய்தல்.
- பஞ்சபட்சி மரபில் உள்ள பிற நான்கு பறவைகளுக்கும் இதே ஒப்பீட்டு முறையைப் பொருத்தி, முழுமையான பறவை-நம்பிக்கை வரைபடத்தை உருவாக்குதல்.

- இணைய ஜோதிட உள்ளடக்கங்களில் பஞ்சபட்சி விளக்கங்கள் எவ்வாறு மாறுகின்றன என்பதை டிஜிட்டல் நாட்டாரியல் நோக்கில் ஆய்வு செய்தல்.

References

- திருவள்ளுவர். திருக்குறள் (பரிமேலழகர் உரையுடன்). பல்வேறு பதிப்புகள்.
- சங்க இலக்கியம்: புறநானூறு, குறுந்தொகை முதலிய தொகை நூல்கள். உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்புகள் உள்ளிட்ட பல்வேறு பதிப்புகள்.
- பஞ்சபட்சி சாஸ்திரம் (அகத்தியர், போகர் முதலிய சித்தர்கள் பெயரில் வழங்கும் மூலமும் உரையும்). சென்னைப் பதிப்பகங்களின் பல்வேறு அச்சப் பதிப்புகள்.
- தே. லார்து. நாட்டார் வழக்காற்றியல்: சில அடிப்படைகள்.
பாளையங்கோட்டை: நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம்.
- Ali, Salim. The Book of Indian Birds. Mumbai: Bombay Natural History Society.
- Dundes, Alan (ed.). The Study of Folklore. Englewood Cliffs: Prentice-Hall, 1965.
- Olivelle, Patrick (trans.). Pañcatantra: The Book of India's Folk Wisdom. Oxford: Oxford University Press, 1997.
- Redfield, Robert. Peasant Society and Culture. Chicago: University of Chicago Press, 1956.
- Turner, Victor. The Ritual Process: Structure and Anti-Structure. Chicago: Aldine, 1969.
- Government of India. The Wildlife (Protection) Act, 1972.